

Самъ се издалъ.

айката на Янко купила праскови и щѣла да ги подѣли между дѣцата си на обѣдъ.

Янко до тогава не билъ ялъ праскови и скритомъ ги попрѣтърсилъ: когато нѣмало никого въ стаята, той не се стѣрпѣлъ, взелъ една и я изѣлъ.

Прѣдъ обѣдъ, майката ги прочела и видѣла, че нѣма една. Тя казала това на бащата.

При обѣда той запиталъ: „Вземалъ ли е нѣкой отъ прасковитѣ?“

Всички отговорили: „Никой!“

Янко почервенѣлъ като ракъ и сжщо отговорилъ: „Никой!“

Слѣдъ това бащата продължилъ:

„Ако нѣкой отъ васъ е ялъ отъ прасковитѣ, той е направилъ грѣшка. Грѣшката е въ това, че въ прасковитѣ има костилка и който я не хвърли, бърже умира. А азъ отъ това се боя.“

Янко се уплашилъ и извикалъ: „не; азъ хвърлихъ костилката“.

Всички се изсмѣли, а Янко заплакалъ.

Прѣв. отъ Чехски: **М. Жинкова.**